

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVIII. — Izdan in razposlan dne 30. junija 1881.

64.

Trgovinska pogodba od 23. maja 1881,

med Avstro-Ogerskim in cesarstvom nemškim.

(Sklenjena v Berlinu dne 23. maja 1881, po Njegovem e. in kr. apostolskem Veličanstvu pritrjena na Dunaji dne 20. junija 1881 in v obojstranskih pritrdelih izmenjana v Berlinu dne 29. junija 1881.)

M i F r a n c J o ž e f P r v i,

po milosti Božji cesar avstrijski:

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda otarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

dajemo na znanje in poročamo:

Ker je med Našim pooblaščenecem z ene in pooblaščenecem Njegovega Veličanstva nemškega cesarja, kralja pruskega z druge strani, v namenu da se razmeri trgovine in občenja med obojstranskimi ozemlji uravnajo, bila v Berlinu dne 23. maja 1881 sklenjena in podpisana nova iz 26 členov in dveh prilog s končnim zapisnikom vred sestojéča trgovinska pogodba, katera slove od besede do besede takó:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj češki itd. in apostolski kralj ogerski, z ene strani, in

Njegovo Veličanstvo nemški cesar, kralj pruski, z druge strani

želeč, za razvoj trgovine in prometa med obojestranskimi ozemlji vzdržati pogodbene podstave tudi po iztečaju trgovinske pogodbe od 16. decembra 1878 sklenjene in poslednjič z dogovorom od 11. aprila 1880 do 30. junija 1881 podaljšane, sta sprožila za tega delj pogajanje in sta za svoja pooblaščenca imenovala, namreč:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj češki itd. in apostolski kralj ogerski:

Svojega preizrednega poslanika in pooblaščenega ministra grofa Antona Wolkenstein-Trostburg, in

Njegovo Veličanstvo nemški cesar, kralj pruski:

Svojega državnega ministra, državnega tajnika notranjih reči Karla Henrika Bötticher,

katera sta, podavši drug drugemu svoji pooblastili, najdeni, da sta dobre in pravšne oblike, dogovorila in sklenila naslednjo trgovinsko pogodbo:

Člen 1.

Pogodnika se zavezujeta, da vzajemnega občenja med svojimi deželami ne bosta ovirala z nikakimi prepovedmi gledé vvoznje, izvoznje ali prevoznje.

Izjeme od tega so dopuščene samo:

- a) pri tabaku, soli, strelnem prahu ali smodniku in drugih raznesilih;
- b) iz zdravstveno-policijskih ozirov;
- c) gledé na vojne potrebščine v izrednih okolnostih.

Člen 2.

Gledé na iznosek, zavarovanje in pobiranje vvoznine in izvoznine, in takó tudi gledé na prevoznjo ne sme nobeden od obeh pogodnikov ravnati s tretjimi državami prijazneje (ugodnejše), nego ravná z drugim pogodnikom. Za to se ima vsaka ugodnost, katera bi se na to stran podelila tretjim državam, brez vračila dodeliti ob enem tudi drugemu pogodniku.

Izimpljejo se od tega pravila:

1. tiste ugodnosti, ki jih eden izmed pogodnikov dodelí sosedni deželi v olajšanje trgovine za neke meje in za prebivalce posameznih predelov;
2. ugodnosti, katere je eden izmed obeh pogodnikov dodelil s carinskim (colnim) edinstvom, ki se je ali bi se pozdaj sklenilo.

Člen 3.

V vsaki izmed pogodbenih držav naj povračilo izvoznine dovoljeno pri izvozu nekaterih izdelkov nameščuje samo cole ali notranje davke, kateri so se plačali od omenjenih izdelkov ali pa od robe, iz katere so narejeni. Večjih daril (premij) izvoznih ista povračila ne smejo obsegati. O kaki premeni v znesku teh povračil ali v razmerju istih k colu ali notranjim davkom imajo si pogodniki eden drugemu naznanila dajati.

Člen 4.

Od blaga, katero se skoz državo enega pogodnika izvaža ali v državo drugega pogodnika prevaža, ne sme se pobirati nikaka prevoznina.

Ta domemba veljá takó za blago, katero se prevaža, po tem ko se je pretovorilo ali po tem ko je kje shranjeno ležalo, kakor tudi za blago, katero se neposrednje prevaža.

Člen 5.

Da se še bolj olajša vzajemno občenje, dovoljuje se z obeh strani prostost vvoznine in izvoznine, ako je istovetnost izvoženih in nazaj vvoženih rečí nedvojbena, namreč:

- a) za blago (razen potrošnih rečí), katero se vozi iz svobodnega občenja v okolišu enega pogodnika v ozemlje drugega na male ali velike sejme, ali katero se na negotovo prodajo zunaj sejmskega občenja pošlje iz države enega pogodnika v državo drugega, pa se tu ne dá v svobodno občenje, ampak odloží pod kontrolo colne gosposke v javnih založiščih, (skladiščih), in tako tudi muštrom, ki jih prineso trgovski potniki za vse te predmete, ako se v dobi poprej odločeni pripeljejo nazaj nerazprodani;
- b) za živino, katera se goni na sejme druge države pogodnice ter se prižene od ondod zopet nazaj neprodana.

Člen 6.

V polajšanje vzajemnega prometa po mejnih okrajih so med strankama pogodnicama dogovorjena posebna v prilogi A obsežena določila.

Člen 7.

Gledé na colno ravnanje zastran takega blaga, katero je podvrženo colnijskemu opravilu s spremnicami, dopušča se s tem vzajemna polajšba občenja, da ní treba po tem, ko je blago iz ene pogodbene države prišlo na ravnost v drugo državo, odvzeti zapire ali pa napraviti kako drugo, ali odložiti blago, če je le izpolnjeno vse, kar je na to stran dogovorjeno.

Člen 8.

Pogodnika se bosta tudi v prihodnje prizadevala, da postavita svoje nasprotne mejne colnije, kjer bodo okolnosti dopuščale, na enem in istem mestu tako, da se ob prehodu blaga iz enega colnega okoliša v drugi morejo uradna dela h krati opraviti.

Člen 9.

Notranje davščine, katere so v eni izmed pogodbenih držav, bodi na račun države bodi na račun občin in korporacij združene z napravljanjem, prirajevanjem ali s potroškom kakega izdelka, ne smejo se pod nikakim izgovorom nakladati na izdelke druge države ni večé ni nadležnejše, nego so naložene na istoimene izdelke lastne dežele.

Člen 10.

Pogodniki se zavezujejo, da bodo tudi v prihodnje za ubrambo in pokaznitev kontrabanta v njih ozemlje ali iz njihnega ozemlja, sodelovali s primernimi sredstvi in da bodo v veljavnosti držali kazenske postave, izdane v ta namen, da bodo dajali pravno pripomoč, da bodo nadglednim uradnikom druge države dopuščali gonjenje prestopnikov v njih deželo, in da jim bodo po davkarskih, colnih in policijskih uradnikih, kakor tudi po občinskih županstvih dajali vsako potrebno pojasnilo in pomoč.

Colni kartel (dogovor), sklenjen po meri teh splošnih določb, zapopaden je v prilogi B.

Za omejne vode in za take obmejne kraje, kjer se dežele pogodnikov držé tujih držav, bodo ostale v veljavnosti že dogovorjene mere ali naredbe zaradi vzajemnega podpiranja pri nadgledni službi.

Člen 11.

Eden in drug pogodnik bo pripuščal pomorske ladije drugega pogodnika in tovore teh ladij pod tistimi pogoji in za tiste davščine, pod katerimi in za katere pripušča svoje pomorske ladje. To velja tudi za obrežno vožnjo ali brodarstvo.

Državljanstvo ladij vsakega pogodnika ima se soditi po postavah njihne domovine.

V oziru, kako se izkazuje tovornost ali moč ladij ene države, bodo pri ustanovljevanju brodarstvenih in pristaniških davščin v drugi državi dovoljne merovnice (izmerna pisma), veljavne po postavah njihne domačije, ter ne bode nikake redukcije merovnic, dokler ostanejo v moči domembe o vzajemni enaki veljavnosti merovnic, napravljene v letu 1872 z dopisovanjem.

Člen 12.

Od ladij ene pogodbene države, ki v nesreči ali sili pridejo v pristanišča pomorska druge države, nima se jemati nobena davščina, če ne ostanejo v pristanišču dalj časa nego treba in ondi ne začno trgovine.

Od blaga na morju poškodovanega ali na breg vrženega, s katerim je bila natovorjena ladija enega pogodnika, bode drugi pogodnik samo takrat davščino jemal, ako isto blago prejde v potrošek, vendar pod pridržkom otetnine, če bi komu šla.

Člen 13.

Voziti se po vseh vodnih potih, naj bodo od prirode ali umetno napravljene, v okolišu pogodnikov, bode kapetanom ladij in ladijam, spadajočim k eni ali drugi omenjenih držav, dopuščeno pod istimi pogoji in za iste davščine od ladije in tovora, pod katerimi pogoji in za katere davščine je to dopuščeno kapetanom in ladijam lastne države.

Člen 14.

Rabiti velike in druge ceste, kanale, zapornice, brodnišča, mostove in otvore od mostov, pristanišča in premišča, znamenja in svečavo na vozni vodi, vodiče, žrjave in vage, skladišča, po tem zavode za otetbo in shrambo blaga na ladijo

natovorjenega, in tako dalje, na kolikor so te naredbe in naprave odločene za javno občenje, — smeli bodo dotičniki druge države pod istimi pogoji in za iste pristojbine, pod katerimi pogoji in za katere pristojbe je to dopuščeno ljudem lastne države, in sicer brez razločka, ali rečene naprave ravnajo in opravljajo države same ali pa kateri zasebni imetniki.

Davščine se pa smejo jemati samo kadar kdo v resnici porabi te naprave, s pridržkom kakih dopuščenih, drugačnih odločb gledé reč, ki se tičejo svečave na morju in pa vodičev (pilotov).

Cestnine za občenje prek deželske meje ne smejo na omenjenih cestah po razmerju daljav biti večje, nego so gledé na občenje, ki je utesnjeno na lastno državno ozemlje.

Člen 15.

Po železnicah se mora, kar se tiče časa, kdaj, cene, po čem, in načina, kako se reči pošiljajo, z državljanima enega pogodnika in blagom njihovim ravnati tako, kakor z državljanima in blagom drugega pogodnika. Zlasti naj se z blagom, katero z ozemlja enega pogodnika prehaja na okoliš drugega pogodnika ali ki se prevaža skozi ta okoliš, ne dela neugodnejše, kar se tiče odprave in vozne cene, nego se dela z blagom, katero z okoliša dotičnega pogodnika izhaja ali na njem ostaja.

Za prehod ljudi in blaga, ki se neprekidno po železnicah med postajami, ki leži v ozemljih enega pogodnika, vrši znotraj tega ozemlja, naj bodo tarife v zakoniti deželski veljavščini tega ozemlja tudi tedaj, kadar bi železnocestna zveza, porabljena za rečeni prehod, celoma ali deloma bila podvržena železnocestnemu zavodu, kateri ima svoj sedež v ozemlju drugega podjetnika.

Na stikih in kolikor ide zgolj za občenje med obmejnimi obojestranskimi postajami, naj se o pobiranju pristojbin dolžnih za vožnjo ljudi in blaga tudi tedaj, kadar tarifa ne slove na postavno deželsko veljavščino pobirajočega urada, denar, kakor je dopuščen po postavah tiste dežele, v kateri leži pobirajoči urad, jemlje v plačilo z ozirom na vsakokratno vrednost, ki jo ima po kursu.

Tu uravnano jemanje denarja za plačilo naj nikakor ne predsega v domembo dotičnih železnocestnih uprav o obračunu.

Člen 16.

Pogodniki si bodo prizadevali, da se železnice, katere se na kakem mestu stikajo, s šinami neposrednje sklenejo in da bodo vozila mogla prehajati z železnice na železnico, ter tako da se kolikor je mogoče olajša odpravljanje blaga po železnicah v njihovih okoliših.

Pogodniki se bodo poganjali za to, da obojestranske železnocestne uprave vvedó preme ali neposrednje odprave (ekspedicije) ali direktne tarife v vožnji ljudi in blaga, čim in kolikor se obema stranema vzvidi da bi bilo dobro.

Za premo ali neposrednje občenje pridržava se neposrednjemu doprašaju obojestranskih pristojnih vrhovnih nadzornih oblastev postaviti edina določila o prevažanju, seosebno pa o rokih, v katerih se ima blago dostaviti.

Člen 17.

Pogodniki se zavezujejo, železnocestno vožnjo med obojestranskim ozemljem ohraniti narušajev in ovir.

Železnocestni vozovi, v katerih so bili voženi konji, mule, osli, goveja živina, ovce, koze ali svinje, morajo se, če se po tem hočejo uporabiti za prevožnjo živine imenovanih vrst z ozemlja enega pogodnika na ozemlje drugega, poprej podvreči očitilnemu (razkužilnemu) ravnanju, ustanoviti se imajočemu s posebnim dogovorom, katero bode dovoljno, da se kake vóz držeče se kužnine do dobrega pokončajo.

Člen 18.

Kjer so na njih mejah železnice s šinami na ravnost sklenjene in kjer neposrednje prehajajo z železnice na železnico, bodo pogodniki dopustili tudi to, da blago, vvoženo na vozovih, ki se dado po predpisu zapreti, in odpravljeno na istih vozech notri v deželo na tako mesto, v katerem se nahaja za odpravo popoblaščenena colnija ali davkarija, bode oproščeno od vpovedi (deklaracije), raztovoritve in pregledbe (revizije) na meji, kakor tudi od zapiranja posamnih kosov (bal), če se izročé tovorni popisiki in vozni listi, ter je s tem blago za vvoz napovedano.

Blago, ki se skoz okoliš ene pogodbene države iz okoliša ali v okoliš druge brez pretovarjanja prevaža na takih železniških vozovih, kateri se po predpisu zapirajo, bode oproščeno od vpovedi, raztovoritve in pregledbe, kakor tudi od zapiranja posamnih kosov, in sicer v notranjih krajih, in tako tudi na meji, ako se izročé tovorni popisiki in vozni listi, ter se s tem blago za vvoz napové.

Toda po teh določbah se dela samo pod tem pogojem, da so dotične železniške uprave dolžne skrbeti za to, da vozovi o pravem času dospejo z nepokvarjeno zapiro k odpravnemu uradu notri v deželi ali k uradu, kateri je na izhodu.

V kolikor je kateri pogodnik dogovoril s tretjimi državami gledé na odpravo colno še večje polajšbe od teh tukaj omenjenih, imajo te polajšbe, pod pogojem vzajemnosti, veljati tudi pri občenju z drugim pogodnikom.

Člen 19.

Podložniki pogodnikov naj bodo vzajemno izenačeni popolnoma z domačimi državljanji gledé na nastop in izvrševanje trgovine in obrta in gledé na davščine od tega. Pri obiskovanju sejmov in trgov zaradi trgovanja in pa prodajanja lastnih pridelkov ali izdelkov naj se pa s podložniki drugega pogodnika dela prav tako, kakor z lastnimi.

Zgornja določila ne veljajo za lekarski, mešetarski in obhodni obrt s pohišnim kramarstvom vred.

Trgovci, fabrikanti in drugi obrtniki, kateri izkažejo, da v državi, v kateri imajo svoje stanovišče, plačujejo postavne davščine za delo, s katerim se pečajo, ne bodo dolžni v drugi pogodbeni državi plačevati nikake druge davščine za to, če bodi sami ali po ljudeh, ki v njih službi potujejo, samo reči nakupujejo ali naročnikov iščejo, noseč s sabo same ogledke (muštre).

Podložniki enega pogodnika, kateri se pečajo z vozarstvom, z vožnjo po morju ali po rekah izmed mest od različnih držav, ne bodo za to svoje delo v okolišu drugega pogodnika podvrženi obrtniškemu davku.

Na ozemlju enega pogodnika pravno obstoječe delničarske družbe, komanditske družbe na delnice in vsakovrstne zavarovalnice pripuščajo se na ozemlju

drugega pogodnika po meri ondukajšnjih zakonitih in reglementarnih določil k poslovanju in iskanju svojih pravic pred sodiščem.

Člen 20.

Zastran znamenj etiket, ki se dado blagu in zastran zavoja, v katerega se bo devalo, gledé fabriških ali trgovskih mark, muštrov in modelov, potem iznajdbenih patentov, bodo podložniki ene pogodne države v drugi uživali tisto obrano, kakor domači državljani. Vendar morajo pripadniki vsakega izmed pogodnikov izpolniti uvete in formalnosti, ki jih na ozemlji drugega pogodnika pišejo postave in ukazi.

Fabriške in trgovske marke bodo pripadnikom drugega pogodnika samo toliko in dotle branjene, dokler in kolikor oni v domači državi to brambo uživajo.

Člen 21.

Pogodniki si eden drugemu dovoljujejo pravico, imenovati konsule v vseh tistih pristaniščih in tržiščih drugega pogodnika, kjer koli bivajo konsuli od katere tretje države.

Ti konsuli enega pogodnika bodo, pod pogojem vzajemnosti, uživali v okolišu drugega pogodnika vse tiste posebne pravice, oblasti in oprostitve, ki jih uživajo ali uživali bodo konsuli katere bodi tretje države.

Člen 22.

Vsak pogodnik bode svojim konsulom na tujem naložil dolžnost, državljanom drugega pogodnika tam, kjer le-ta nima za-nje svojega konsula, ravno tako obrambo in pomoč dajati in za iste pristojbine, kakor lastnim državljanom.

Člen 23.

Pogodniki si dopuščajo eden drugemu pravico, da en pogodnik sme na colnije drugega pošiljati uradnike v ta namen, da se ondi seznanijo s tem, kako colnije gledé na colstvo in na čuvanje mej ravnajo in delajo, k čemur se tem uradnikom ima dragovoljno vsaka prilika dajati.

O držanju računov in o statistiki v obeh colnih okoliših bodo si pogodbene države ena drugi dajala vsa poželena razjasnila.

Člen 24.

Pričujoča trgovinska pogodba veljá tudi za dežele in dele deželske, ki so ali bodo kdaj gledé carinstva zedinjeni z ozemlji strank pogodnic.

Člen 25.

Pričujoča pogodba bo počenši od 1. julija 1881 stopila v veljavnost. Veljala bode do 31. decembra 1887. Vendar si ena in druga stranka pogodnica pridržuje pravico, od 1. januarja 1883 odpovedati pogodbo s tem učinkom, da ista izgubi svojo moč leto dni po odpovedi.

Člen 26.

Ratifikacije pričujoče pogodbe je v Berlinu izmenjati brž, kakor se bode moglo, najpozneje dne 30. junija 1881.

V dokaz tega sta obojostranska pooblaščenca pričujočo pogodbo podpisala in pritisnila na-njo vsak svoj pečat.

Tako storjeno v Berlinu, 23. dne meseca maja 1881.

(L. S.) **Grof A. Wolkenstein** s. r.

(L. S.) **Karel Henrik Bötticher** s. r.

Priloga A.**Polakšice v obmejnem občenji ali prometu.**

1. Na kmetijah ali zemljiščih, ki jih seka carinska ali colna meja obojostranskega ozemlja, smejo se dotična živina in kmetijsko orodje, semensko žito za ondukajšnje poljedelstvo, pridelki z njih dobljeni od poljedelstva in živinske reje, kolikor gre za njih odhod od ondod, kjer so se pridelali, do poslopij in prostora, kjer se mislijo hraniti, brezcolno z okolije colne na okolijo preizpravljati na naravnih prehajališčih, kakor jih uporaba ali namemba v gospodarstvu sama kaže.

2. Obmejni prebivalci, ki morajo v onostranskem mejnem okraji obdelovati svoje ali v zakup vzete njive in travnike, ali ondukaj, vendar blizu svojega stanovališča, kako drugo poljsko delo imajo, uživajo prostost cola gledé semenskega žita za obkmetovanje omenjenih zemljišč in gledé pridelkov z njih, kakor je poljščina in žito v snopji, po tem gledé delovne živine in delovnega orodja za kmetijske oprave.

Po meri krajevnih razmerov in potrebnega dela dopusča se prestop meje tudi po stranskih potih, če izpolnijo na to stran zarad opreznosti določiti se imajoče naredbe, ako se dotičniki še tist dan vrnejo.

3. Naslednji predmeti smejo v vzajemnem občenji mejnih okrajev, kjer bi to zarad razmerov kraja želeti in mogoče bilo, pod primernimi opreznostmi, tudi na stranskih potih brezcolno vhažati in izhajati:

Izlužen ali izvržen pepel za gnoj, zidavni pesek (navaden) in kremeni; drevje, grmičje, trte in druge žive rastline za presad, ali v loncih ali dežah; metle vrbove, brezove itd.; panjevi z živimi bčelami, gnoj, živalski; jajca; kresilna goba sirova; predivo in konoplje s koreninami; trava; mah; sitje; zelišča za klajo; gozdna stelja; seno, slama in rezanka; mleko; šmargelj in tripelj v kosih; glina in lončarska prst, navadna; šota in močvirna prst; tropine in droži.

4. Živina, ki se goni na pašo ali s paše vrača, takisto tudi živina, ki se vvaža ali izvaža, da bode v hlevu krmljena, sme brezcolno prek colne linije vhažati in izhajati, če se istovetnost zagotovi. Tudi pridelki od živine na pašo gnane, kakor: mleko, maslo, sir, volna in kar se je med tem izpodredilo mladine, smejo se v množini številu živine in času pašnje primerni brezcolno nazaj spraviti.

Kolikor krajevni razmeri zahtevajo, sme se prestop meje na stranskih potih pod dotičnimi lokalno določenimi opreznostmi tudi tedaj dopustiti, kadar gre za daljši čas pašnje na onostranskem mejnem okraji.

5. Obojstranski mejni prebivalci oproščeni so vsakega cola, kadar žito, semenje za olje, konoplje, lan, les, čreslo in druge take kmetijske stvari na onostranski mejni okraj prinesó v mline, da bi se ondi zmlele, sephale, razrezale itd. ter podelane zopet nazaj spravijo.

Tudi se pri tem dopušča dovoljevati izimke od pravilnega colnega postopka, kadar jih ozira vredni krajevni razmeri priporočajo, ter kak drug način namesto njega izbrati, samo da se prikrata colov ubrani. Kjer je potreba, naj obojstranske colne uprave po dogovoru primerno ustanové množino pridelkov, ki jih je namesto sirovine smeti vnovič vnesti, oziroma vnovič izvesti.

6. Vzajemna colna prostost naj se dalje razteza na vse vreče in posode, v katerih se kmetijski pridelki, kakor n. pr. žito in druga poljščina, mavec, vapno, pijača ali tekočina druge vrste in druge v mejnem prehodu navadne stvari v sosedno deželo prinašajo in ki od ondod prazne po isti poti zopet nazaj pridejo.

7. Veljajoče polakšice v prometu med prebivalci obojstranskih mejnih okrajev gledé stvari, ki jih sami potrebujejo, gledé stvari v popravo ali drugo rokodelsko obdelovanje, kateremu je enako šteti domače delo za mezdo, vzdržujejo se in ostanejo.

8. Dozdanje druge polakšice, formalnosti in kontrole (prigledi) v obmejnem prometu ostanejo nepremenjene.

Priloga B.

Colni dogovor (kartel).

§. 1.

Vsak izmed pogodnikov se zavezuje, da si bo po sledečih odločbah prizadeval, da se ubranijo, pozvedo in kaznijo prestopi (§§. 13 in 14) colnih postav druge države.

§. 2.

Vsak izmed pogodnikov bode svojim postavljenecem, katerih delo je, prestop njegovih lastnih colnih postav braniti ali ovajati, nalagal dolžnost, da bodo, čim zvedo, da kdo namerja prestopiti take postave drugega pogodnika ali da jih je prestopil, takšen prestop v prvem primeru z vsemi jim postavno danimi pomočki kolikor je mogoče gledali ubraniti, v obeh primerih pa kakor hitro se da le-to naznanili domači colni ali davkarski gosposki (v nemškem cesarstvu: velikim colnijam ali davkarijam, na Avstro-Ogerskem: velikim colnijam ali pa komisarjem finančne straže).

§. 3.

Colne in davkovske gosposke enega pogodnika naj brž kakor zvedo za kak prestop colnih postav drugega pogodnika, to poročé v §. 2 omenjenim colnijam

ali davkarijam tega drugega pogodnika ter naj jim dado vsako koristno pojasnilo, ki se nanaša na dotični dogodek, kolikor jim je mogoče dobiti ga.

§. 4.

Pobiravni uradi pogodbenih držav imajo višim colnim ali davkarskim uradnikom, katere je druga država za to pooblastila, vselej na njihno zahtevanje dopustiti, da v uradu pregledajo z izkazi in prilogami vred registre ali razdelke registrov, kateri kažejo prevažanje blaga iz te druge države in va-njo in pa na meji iste.

§. 5.

Colnim in davkarskim uradnikom na meji med obema pogodnima državama naj bo naročeno, da se gledé na ubrambo in zasledbo kontrabanta iz ene in druge strani dragovoljno drug drugega podpirajo, ter si v isti namen ne samo svoje opazbe vzajemno podajajo v najkrajši dobi, temuč tudi med sabo vedejo se kakor prijateljski sosedje ter se od časa do časa in o kaki posebni priliki posvetujejo, kako bi se kaj dalo najbolj opraviti.

§. 6.

Colnim in davkarskim uradnikom pogodbenih držav naj bo dopuščeno, da pri zasledovanju kakega kontrabantarja ali pri pozvedovanju premetov ali sledov kakega prestopa colnih postav svoje države gredo v ozemlje druge države spričo tega, da ondotnim županom ali gosposkam predložé naredbe za pozved dogodka in storiveca in pa za zavarovanje dokaza potrebne, nabiro vseh dokazov gledé na storjeno ali poskušano prikratbo cola, kakor tudi po okolnostih začasno zadržbo blaga in zaprtje storivecev.

Take predloge morajo župani in gosposke te ali óne pogodbene države izpolnjevati tako, kakor smejo in so dolžni storiti, kadar se sumi ali zasledi kak prestopek colnih postav svoje lastne države. Tudi sme pristojna gosposka ene države colne in davkarske uradnike druge države zaprositi po njih viši gosposki, da povedo okolnosti, ki se nanašajo na prikrato cola, bodi pred óno ali pred pristojno gosposko svoje lastne države.

§. 7.

Ni ta ni óna pogodbena država ne bo trpela v svojem ozemlju takih društev, ki bi po kontrabantu spravljala blago v drugo državo, niti potrdila (poveljavila) pogodeb, katere bi se sklenile za to, da se odvrne škoda, katera bi po kakem kontrabantnem podvzetju imela nastopiti.

§. 8.

Vsak izmed visokih pogodnikov ima dolžnost, na to gledati, da se tako blago, katero je namenjeno, kakor se vidi, za skrivno (kontrabantno) kupčijo v drugo državo, ne nakupuje na meji te države ali ne poklada v hranišča brez zadostne varnosti zastran kake krive rabe, katere bi se bilo bati.

V mejnem okraju se imajo založišča (hranišča) tujega nezacolanega blaga dopuščati samo na takih mestih, kjer je kaka colnija, in v tem primeru morajo se taka hranišča djati pod zapiro in prigled colne gosposke.

Ako bi pa v posamnih primerih ne bilo mogoče napraviti uradne zapire, morajo se namesti nje zaukazati druge prigledne naredbe, ki bi kolikor je moči, varnost dajale. Tujega zacolanega in domačega blaga sme le toliko v mejnem okraju biti, kolikor se ga potrebuje za dopuščeno kupčijo, t. j. za kupčijo, katera se ravna po potrošku posamnih krajev svoje lastne dežele. Ako nastane sumnja da je več blaga te vrste v zalogi nego ga je po rečenem potreba, in katero bi utegnilo biti namenjeno za kontrabant, morajo se taka hranišča, kolikor to dopuščajo postave, postaviti pod posebni prigled colne gosposke, da se ubrani kontrabant.

§. 9.

Vsak pogodnik ima dolžnost, skrbeti za to:

- a) da colni ali davkarski uradi blago, katerega vvoz ali prevoz je v drugi državi prepovedan, odpravljajo v isto državo samo takrat, kadar se pokaže posebno dovoljenje od ondod;
- b) da colni in davkarski uradi blago, katero je v drugi državi podvrženo vvoznini in je namenjeno va-njo, odpravljajo tjekaj ali previdijo z izkazi
 1. samo za cesto k taki vhodni colniji druge države držečo, katera ima dovoljno oblast,
 2. da tako blago od izhodnih colnij ali izkaznih uradov odhaja samo o takem času po dnevu, da pride na óno stran meje o času tam dopuščenem, in
 3. da se ubrani vsaka nepotrebna zamuda med izhodnim ali izkaznim uradom in mejo.

§. 10.

Tudi bode vsaka država naredila, da se varščine, dane ji za to, da se neizpečano blago more zopet izpeljati, rešujejo še le po tem, in tako isto, da se izvoznina še le po tem odpušča ali povračuje, kadar se s spričevalom vhodne colnije dokaže, da se je blago v popred omenjeno sosedno državo prepeljano ondi napovedalo. Mejne colnije si bodo vsak teden ena drugi podajale poverjene pregledke iz colnih registrov, kateri kažejo pleme in množino takega za izvoz odpravljenega blaga.

§. 11.

Predno se izvede, kar je ustanovljeno v §. 9 pod b), in §. 10, bodo se pogodniki dragovoljno med sabo dorazumeli zastran potrebnega števila napovednih in pobiravnih uradov, odločenih za prehod blaga na vkupni meji, in zastran oblasti, ki naj se dado tem uradom, po tem zastran ur, katere se jim bodo, če so med sabo v neposrednjem odnašaju, soglasno predpisale za odpravo blaga, in tudi zastran uradnega spremljanja tje do ónostranskega napovednega urada, ki se bo po potrebi zaukazovalo za izvažano blago, in zadnjič zastran posebnih naredeb gledé na vožnjo po železnicah.

§. 12.

Vsak izmed pogodnikov ima v §§. 13 in 14 omenjene prestopne colnih postav drugega pogodnika prepovedati ne samo svojim državljanom, ampak tudi

vsem takim, ki v njegovi državi samo nekaj časa prebivajo ali se le ta čas v nji nahajajo, zažugovaje jim kazni v tistih paragrafih postavljene. Oba pogodnika se zavezujeta vzajemno, skrbeti za to, da se bo v njunem okolišu pazilo na tiste državljane drugega pogodnika, zastran katerih letí sum, da se pečajo s kontrabantom.

§. 13.

Prestope vvoznih, izvoznih in prevoznih prepovedi druge države in colne kakor tudi davkovne prikratbe, t. j. taka dela ali nepostavna opuščenja, po katerih druga država izgubi vvoznino ali izvoznino, ki ji gre po postavah, ali bi jo izgubiti utegnila, če bi se ne bilo delo ali nepostavno opuščenje odkrilo, ima vsaka država pogodnica, kakor se ji zdi dobro, kazniti ali z odvzetjem stvari prestopa, po okolnostih s plačilom nje polne vrednosti, in zraven tega s tistimi globami ali kaznimi na premoženju, katerim so podvrženi taki ali podobni prestopi nje lastnih davkovnih postav.

V tem drugem primeru ima se iznosek kazni, kolikor se ravná po prikračenih davščini, odmerjati po tarifi tiste države, katere davkovna postava je bila prestopljena.

§. 14.

Zoper take prestope colnih postav, izdanih v drugi državi, s katerimi, kakor se dá dokazati, ni bila prestopljena vvozna, izvozna ali prevozna prepoved niti je bila protipravno prikračena katera davščina, ali katerih namen ni meril na tako prikrato, naj se postavijo dovoljne globe, ki jih v gotovih mejah določuje kazenski sodnik po svoji sprevidnosti.

§. 15.

Vsled tega kartela ni noben pogodnik dolžan, zažugovati kazni zapora ali kazni v delu (razen kjer bi krivec po njegovih lastnih davkovnih postavah za globo, katere ne more plačati, imel v zaporu sedeti ali pa delati), niti kazni na poštenju, odvzetja obrtnijskih pravic ali — za poostrenje kazni, — naznanila izrečenih obsodeb.

§. 16.

Nasproti se ne sme izključiti ali utesniti po kazenskih odločbah, katere se bodo ustanovile po §§. 12—15, postavno kaznjevanje kakih drugih prestopkov, pregreškov ali hudodelstev, ki bi se utegnili storiti pri prelomu colnih postav druge države, kakor bi bile n. pr. razžalitve, postavam nasprotni upor, pretnje ali posilnosti, izopake, podkup ali izsilovanje itd.

§. 17.

Prestope colnih postav druge države ima na predlog pristojne gosposke ravno te države vsak pogodnik dati preiskovati in postavno kazniti po istih postavah in takisto, po katerih in kakor se preiskavajo in kaznijo prestopi njegovih lastnih takšnih postav,

1. ako je obdolženec ali državljan tiste države, katera ga ima preiskovati in kazniti, ali

2. če obdolženec ni samo o času prestopa v ti državi da si tudi le nekoliko časa prebival ali je prestop storil, bivajoč v ti državi, temuč je v ti državi tudi zasačen, brž kakor dospé predlog zastran njegovega preiskovanja ali po tem;

v primerljaju pod 2. omenjenem pa vendar samo takrat, če obdolženec ni državlján tiste države, katere postava bi bila po obdolžencu prestopljena.

§. 18.

Zastran preiskav, omenjenih §. 17 ima tista sodnija, iz katere okoliša je bil prestop storjen, in pa sodnija, v okolišu katere obdolženec stanuje ali — če je unanjik — začasno prebiva, v toliko biti pristojna, v kolikor zoper ravno tega obdolženca spričo istega prestopa ne teče pri kaki drugi sodnji pravda niti je po končnem razsodku dognana.

§. 19.

Pri preiskavah, omenjenih v §. 17 mora se uradnim pozvedbam gosposk ali državnih uradnikov druge države dajati ravno tista dokazna moč, katera se daje v enakih primerih uradnim pozvedbam gosposk ali uradnikov svoje lastne države.

§. 20.

Troški kazenske pravde začete pod §. 17 in zvršila kazni imajo se odločevati in nalagati po istih vodilih, ki veljajo za kazenske pravde v enakšnih prestopih postav lastne države.

Za medčasno izplačilo teh troškov skrbi država, v kateri se opravlja preiskovanje.

Take stroške za pravdo in za zvršitev kazni, katere bi, da se je pravda godila spričo kakega prestopka lastnih davkovnih postav, na zadnje plačala óna država, naj povračuje, — če se ne dado iztirjati od obdolženca niti založiti z odrajtanimi globami ta država, katere gosposka je predložila preiskovanje.

§. 21.

Zneski v denarjih, kateri se iztirjajo od obdolženca vsled kazenske po §. 17 začete pravde, ali kateri se nabere za prodane prestopne stvari, naj se rabijo in obračajo za to, da se ž njimi poplačajo najpred zaostali sodni troški, po tem davščine drugi državi odtegnjene in zadnjič kazni ali globe.

Zastran zadnjič omenjenih določuje tista država, v kateri se je pravda vršila.

§. 22.

Preiskava začeta po §. 17, mora se, dokler še ni izrečena pravnoveljavna razsodba, precej ustaviti, če tako predloži gosposka tiste države, katera jo je bila sprožila.

§. 23.

Odpustiti ali olajšati kazen, v katero se obdolženec obsojuje vsled pravde po §. 17 začete, ali katero je sam dobrovoljno ponudil, da jo plačati hoče, ima pravico tista država, katere sodnija je obsodila ga ali ponudo mu sprejela.

Predno se pa takšna kazen odpusti ali olajša, mora se tisti državi, katere postave so bile prestopljene, dati prilika, da v tem izreče, kar meni.

§. 24.

Zastran vsake kazenske pravde, ki se je v drugi državi spričo prestopa colnih postav te države ali vsled §. 17 začela, bodo sodnije vsake pogodbene države imele dolžnost, na zahtevanje pristojne sodnije:

1. Priče in zvedene može, ki prebivajo v njih sodnem okolišu, pod prisego izpraševati in pričé, ako je treba, primorati k povedbam, kjer bi se jih po dežel-
nih postavah ne smele odreči, n. pr. kolikor te povedbe ne zadevajo lastne
sokrivnje prič ali pa takih okolnosti, katere niso v tesni zvezi z obdolžbo;

2. opravljati uradne ogledé in poverjevati mnjenja;

3. narejati, da taki obdolženci, kateri bivajo v okolišu zaprosene sodnije,
pa niso državljani države, katere je sodnija zaprosena, dobé v roke povabila in
razsodbe;

4. prestopnike z njih premakljivim blagom vred, kateri se zapazijo v oko-
lišu zaprosene sodnije, prijeti in izročiti, če prestopniki niso državljani iz države,
katere je sodnija zaprosena, niti iz take druge države, katera je s pogodbami
zavezana, da takšen prestopnik kakor gre preiskovati in kazniti dade.

§. 25.

V tem dogovoru ali kartelu razumejo se pod „colnimi postavami“ tudi pre-
povedi vvoza, izvoza in prevoza, in pod „sodnijami“ (sodišči) vse tiste gosposke,
kateri so v vsaki pogodbenih držav postavljene za preiskovanje in kaznjenje pre-
stopov lastnih takšnih postav.

§. 26.

Z zgornjimi odločbami se ne preklicujejo ali spreminjajo kake še dalje sega-
joče dovolitve med državama pogodnicama gledé na udušenje kontrabanta.

Smo pretehtavši vsa določila te pogodbe in njenih prilog, odobrili jo in
potrdili ter obetamo tudi s Svojo cesarsko in kraljevsko besedo da jo bo-
demo po vsi nje vsebini zvesto izpolnjevali in izpolnjevali dali.

V potrdo tega Smo pričujoče pismo s Svojo roko podpisali in ukazali,
udariti na-nj Naš cesarski in kraljevski pečat.

Tako storjeno na Dunaji dne dvajsetega meseca junija v letu Gospodo-
vem tisoč osem sto eden in osemdesetem, Našega cesarjevanja tri in tri-
desetem.

Franc Jožef s. r.

Baron Haymerle s. r.

Po Najvišjem povelji Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva:

Grof Anton Wolkenstein-Trostburg s. r.,

c. in kr. sekcijski načelnik.

Končni zapisnik.

Podpisujoč današnjega dne trgovinsko pogodbo med avstro-ogersko monarhijo in nemškim cesarstvom sta obojestransko pooblaščenca položila v pricujoči zapisnik naslednje opomnje, razlage in domembe:

K členu 1. pogodbe.

1. V členu 1 pod b) izrečeni pridržek raztega se tudi na tiste naredbe opreznosti, ki se storé v obrano poljedelstva, da se ne zanesó in razširijo škodljive žuželke (kakor n. pr. trtna ušica in koloradski hrošč).

2. Pogodnika bosta si vzajemno priobčevala vse z zdravstvenih ozirov izdane utesnitve občenja.

3. Kolikor se je posameznim gospodarjem v nemških okrajih, meječih z Avstro-Ogerskim dozdej moglo dopustiti, vvažati vsako leto iz Avstro-Ogerskega za svoje gospodarstvo po šest glav užitne in plemenske živine, povišuje se to število na 12 glav za koledarsko leto.

Čas konfinacije za živino v prejomenjenem mejnem prometu iz Avstro-Ogerskega v sosedne nemške okraje prignane praviloma ne bode prestopal 45 dni.

Kolikor bi iz pomestnih potreb bilo želeti, da se raztegnejo okraji, ki so doslej z nemške strani bili ustanovljeni temu mejnemu prometu, bode se na take potrebe gledalo, kar je prav.

K členu 3. pogodbe.

Oba pogodnika bosta skrbela za to, da pojde notranje zakonodarstvo takó za tehničnim razvojem obrtnosti notranjemu davku podvržene, da povračilo davka ne bode presežalo v resnici plačanega davka.

K členu 5. pogodbe.

Gledé tistega blaga, katero se z ozemlja enega pogodnika na ozemlju drugega prinese na sejme ali tjekaj na negotovo prodajo zunaj sejmov pošlje in v roku poprej določenem neprodano nazaj privozi, po tem gledé muštrov, ki jih vvažajo trgovski potniki, naj dalje veljajo tisti propisi, ki se zdaj na obojestranskih ozemljih uporabljajo.

Gledé živine, ki se prižene na sejme v okoliš drugega pogodnika ter od onodod neprodana nazaj žene, bode se odprava z obeh strani kolikor je le mogoče olahkotila.

V ustanovitev istovetnosti bode se praviloma šteló za dovoljno, da se živina oznameni po plemenu ali vrsti, številu glav in po barvi, pridodavši kake posebne znakovne, ako bi jih imela.

K členu 6 pogodbe.

V oziru na carinske ugodnosti, pri katerih sta pojmovi mejni okraj in mejni prebivavci merodavna, priznavajo se dozdanji mejni okraji v obeh državah za take, za katere naj veljajo te vrste ugodnosti v carini. V slučajih, da se razsežaj mejnih okrajev predrugači, to veljajo te carinske ugodnosti za mejni pas od deset kilometrov daljave od meje. Vendar imajo ravnajoča oblastva dotičnih mejnih kosov, s privolo ravnajočega oblastva druge stranke pogodnice, oblast, izimke po meri mestne potrebe tudi čez te okraje dovoliti.

K členom 5, 6 in 7 pogodbe.

Polakšice dogovorjene v členih 5, 6 in 7 uporabne su pod prigledi, ki jih ustanavlja dogovor med Avstrijo, Bavarijo, Virtemberškim in Badenskim od 20. februarja 1854, tudi na občenju čez Bodamsko ali Konstanško jezero.

Pridržuje se pregled omenjenega dogovor gledé takih njegovih določil, k so vsled resnično predrugačenih razmerov premene potrebna.

K členu 7 pogodbe.

1. Olajšba v členu 7 omenjena, zahteva sledeče okolnosti za svoj pogoj:

- a) Blago se mora pri vhodni colniji zarad dalje odprave s spremnico (ne zarad končne odprave) napovedati in biti opravljeno z uradnim listom, ki kaže, da in kako je bilo ondi, od kodar se pošilja, djano pod uradno zapiro.
- b) Ta zapira mora, ko se pregleduje, biti nepokvarjena in zavarovavna.
- c) Vpoved se mora zgoditi po propisu in tako, da spričo pomanjkljive napovedi ni treba natančnega pregledovanja kos za kosom, in ne sme biti sploh nikakega suma zastran namerjene prikrate.

Če se je brez odkladanja mogoče prepričati do dobrega, da je zapira v drugi državi narejena še cela ali nepokvarjena, in da blago zavaruje, sme se tudi odkladanje in vaganje blaga opustiti.

2. Če se na posamnih mestih na Nemškem pokaže potreba, naj se na posebno prošnjo tudi voznikom blaga dopusti porabiti javno hranišče. Enaka ugodnost se pripušča tudi od avstro-ogerske strani.

K členu 8 pogodbe.

1. Zdanje zložbe mejnih colnij, ki stojé ena proti drugi, bodo še obstale. Toda vsaki vdeleženi državi je na voljo, takšno zložbo preklicati proti temu, da šest mesecev popred odpové.

Nove zložbe so pridržane dorazumenju med Avstrijo in deležnimi nemškimi državami.

2. Zarad večje polajšbe v občenju bodo se tudi dalje odpravne oblasti mejnih nasprotno stoječih colnij kar se dá v sklad spravile.

Izimni razteg oblastnosti posameznih uradov pridržava se posebni domembni vdeleženi vlad.

3. Zastran postavljenja in uradnih oblasti mejnih colnij preloženih na ozemlje drugega pogodnika dogovorila so se naslednja načela:

- a) Colnija, ki je popred na zemlji svoje države stala, pa se preloži na óno stran, ima še dalje ime poprejšnjega kraja, kateremu se pa pridodá ime novega kraja. Na onostranskem ozemlju vnovič postavljene colnije dobé ime od kraja, kjer se postavijo.
- b) Zapornice (prečnice) se obarvajo z deželnimi barvami tiste zemlje, na kateri stojé; uradni ščit pa se opravi z barvami in grbi tiste dežele, v katero colnija spada;
- c) Načelnik deželne colnije skrbi za izpolnjevanje hišnega reda.
- d) Vlada tiste države, na katere tleh stoji colnija, naj skrbi za to, da se na nje ozemlje prestavljeni uradniki v svojih colnijskih opravkih ne motijo, in da zlasti varnost njihovih službenih pisem in denarjev ne bode podvržena nikaki spotiki.
- e) Obajostranski colni in davkarski uradniki in postavljenici, ki o kateri si bodi v pogodbi omenjeni priliki, imajo na sebi zapovedano službeno uniformo, pridejo v nasproti stoječo državo, naj bodo ondi od cestnine, voznine in brodnine, pobirane na račun države, takisto oproščeni kakor lastni uradniki in postavljenici. Nasproti pa jim prostost takšnih potnih davščin, katere pobirajo družbe, korporacije, občine ali posamni privatniki, gre samo tedaj, kadar obstoječa tarifa tako govori.
- f) Izrečno se pripoznava, da je namen tega zlaganja nasprotno stoječih colnij sicer ta, da bi se, kar je mogoče, obojostranska uradna dela opravila ob enem, ne pa ta, da bi se blago vkup odpravljalo, da ima torej — zunaj slučajev navadnega navala, zakar bodo veljala navodila dogovorno od obojostranskih carinskih uprav izdati se imajoča, — vsaka izmed obeh colnij opravljati samo tista dela, ki so ji kakor vhodni ali izhodni colniji od njene države naložena, da se pa ne sme deležiti enakih del druge colnije.
- g) Še za naprej bodo veljali zdanji dogovori:

za uredbo razmerij uradnikov in postavljenecv tistih colnij, ki so preložene na zemljišče sosedne države,

o tem, kako naj se uradniki in postavljenici obojostranskih straž v obrano cola vedejo, občujoč z uradniki in postavljenici stražništev sosedne države,

o tem, v katera poslopja se imajo colnije ene države, preložene na zemljišče druge države, spraviti in za katere najemščine,

o troških za snaženje zloženih colnij in za kurjavo v istih,

o narejanju, vzdržavanju, razsvitljevanju, zapiranju in odpiranju zapornic pri zloženih colnijah,

o pravicah in dolžnostih uradnikov od colnij na zemljišče sosedne države prestavljenih, katerim so se stanišča v kakem državnem posloju te države odstopile,

o colnih odpravah ob nedeljah in praznikih, naposled

o vzajemni prostosti cola za dodelane uniforme uradnikov in njih orožje.

Službo zastran predstopnikov meje bode vsak pogodnik opravljal po dotičnih propisih, ki veljajo na njegovem ozemlju in z ozirom na posebne domembe.

K členu 10 pogodbe in k colnemu dogovoru.

1. K §. 4 colnega dogovora.

Med višje colne in davkovne uradnike, ki imajo oblast, vpogledavati znanja radi pri pobirajočih uradih nasproti ležeče colne okolije v registre ali razdelke registrov, dokazuječe prehod blaga iz nje in va-njo in ob njeni meji, in v dotične priloge, spadajo razen višjih uradnikov, na Avstro-Ogerskem: višji uradniki velikih colnij, finančne straže nadkomisarji in komisarji, na Nemškem: udje glavnega ali velikega urada in višji prigledniki (kontrolorji).

2. K §. 5 colnega dogovora.

Priznava se za nespotikljivo, da naj se mejni nagledniki (finančni stražniki) v odvrčanju in zasledovanju kootrabanta med sabo podpirajo in eden drugemu neposrednje poročajo vse, kar bi kdo o tem zapazil. Toda v tem je bilo enomislije, da naj se posvetovanje, katero se ima od časa do časa in o kaki posebni priliki goditi o tem, kako bi se dalo kaj s sodelovanjem bolje opraviti, opravlja samo med obojostanskimi višimi colnimi in davkarskimi uradniki.

3. K §. 6 colnega dogovora.

Priznava se, da obojostanski colni in davkarski uradniki, kadar zasledujejo kakega kontrabantarja, ali pa išoč stvari ali sledu od prestopa colnih postav njihne države, stopijo na zemljo druge države, ondi nimajo storiti drugega nego da ondotnim županom ali gosposkam predložé, kar bi bilo za pozvedbo dogodka in iznajdbo storiveca ter za zavarovanje dokaza potrebno storiti, da zahtevajo nabiranje vseh dokazov gledé na dovršeno ali poskušano prikrato cola, in pa po okolnostih začasno odvzetje blaga in zaprtje storivcev, da pa nasproti imenovani uradniki na tujih tleh ne smejo ni storiveca prijemati ni blaga zadržavati ni svojega orožja rabiti. Če bi pa uradniki ti zasledujoč in priganjaje koga bili osebno napadeni in prisiljeni tako, na tujih tleh, braneč sami sebe, orožje rabiti, bodo za vsak primer posebej gosposke tiste dežele, v kateri se to primeri, po postavah ondi veljavnih razločile, če je bilo sploh ali v takem obsegu, kakor se je zgodilo, potrebno poprijeti za orožje v odboj posilnega napada.

4. K §§. 6 in 11 colnega dogovora.

Obojostanski colni in davkarski uradniki smejo, prestopivši v drugo državo pogodnico iz kakega v §§. 6 in 11 colnega dogovora povedanih namenov, biti ravno tako oboroženi, kakor je za opravljanje službe v lastni deželi zapovedano.

5. K §. 8 colnega dogovora.

V tem je bilo enomislije, da bo, dokler se sme v mejnem okraju tuje nezacolano blago samo na mestih, kjer je kaka colnija, in ondi samo v colnijskih skladiščih ali saj pod takim prigledom hraniti, da bo krive rabe dovolj obvarovano, za zvršitev dogovorov §. 8 dovoljno, če se obojostanskim colnim gosposkam

naroči, naj hranišča omenjene vrste in pa zalogo tujega zacolanega in domačega blaga v mejnem okraju po načinu postavno dopuščenem tako prigledujejo, da bodo, kakor je prav, ozirali se tudi na colne interese drugega pogodnika.

6. K §. 9 colnega dogovora.

V izvod dogovora pod lit. a) §^{ta} 9 bodo se obojstranskim uradom posebej naznanile tiste stvari, katere so v nasprotni colni okoliji na vvozu in prevozu prepovedane ali posebne dovoljenja potrebne.

7. K §. 10 colnega dogovora.

Po §. 10 colnega dogovora bodo se rešitev varščin danih za vnovični izvoz nezacolanega blaga in odpustila ali povračila pristojne za izvoz sto prv tedaj dodelila, kadar se s potrdnico vhodnega urada izkaže, da je blago, iz nemške colne okolije na Avstro-Ogersko ali na robe izvoženo, bilo na Avstro-Ogerskem, oziroma v nemški colni okoliji zglašeno.

V oziru na zvršbo teh določil bilo je enomislije v tem, da naj ostane pri dozdanjem postopanju po meri naslednjih propisov:

a) Pri navadnem prehodu voženega blaga, kjer ga obojstranske mejne colnije po carinskih zakonih na izvozu, oziroma na vvozu odpravljajo, predokazuje ga zarad napovedne potrdnice mejna colnija izhodne države na mejno colnijo vhodne države, in to na samih odpravnih papirjih, kateri blago spremljajo. Poslednjič omenjena colnija izdá napovedno potrdnico, udarivši na-njo uradni pečat, in pristavivši uradni podpis z besedami:

„Napovedano (zglašeno) in pod št. reg. vpisano“.

b) Pri prehodu blaga po železnici voženega veljá isti postopek, tudi če se blago na izvozu pri colniji v notranji deželi a na vvozu pri mejni colniji ali pa na izvozu pri mejni colniji a na vvozu pri notranji colniji ali naposled i na izvozu i na vvozu pri notranji colniji odpravlja.

Da pa bode tedaj, kadar se blago na vvozu odpravlja pri notranji colniji, le-ta colnija vedela, katero izmed predokazanega mu v napovednem postopku blaga je prestopilo mejo pod vezanim prehodom, zabeleži mejna colnija vhodne države na temelji odpravnih papirjev priobčenih mu od mejne colnije izhodne države pri dotični številki nakladnega spiska, katera colnija izhodne države je blago na izvozu odpravljala, in v kateri register in pod katero številko je ondukaj vpisano. Takó bi torej n. pr. pri blagu na Dunaj namenjenem, katero je s spremnico prišlo v Vratislavo ter se je ondi odpravilo na izvozu čez Bogumin, avstrijska mejna colnija v Boguminu, katera blago v napovednem postopku odpušča na Dunaj, na temelji spremnice priobčene ji od pruske mejne colnije v Boguminu, v nakladnem spisku pri dotični številki pristavila opomnjo ali beležko:

„Pod vezanim prestopom od Vratislave, spremnica, Prej. register št.“

A da tudi izvozno-odpravna colnija, prejemši nazaj odpravne papirje po mejni colniji vhodne države za zglasitev potrjenih, brž izvé, katera col-

nija vhodne države blago po carinskih zakonih na vvozu odpravlja, oddá ji mejna colnija vhodne države napovedno potrdnico o blagu, katero je ona v napovednem postopku odpustila na katero notranjo colnijo, tako :

„Po nakladem spisku št. . . . zglaseno in z napovednico št. . . . v odpuščeno“.

Pri zloženih colnijah, ki imajo znamenito po železnicah voženega blaga odpravljati, naj vendar bode dovolj, če vhodne colnije prejem nezacolanega blaga s tem potrdijo, da uradni štampelj na odpravne papirje druge strani udarijo.

- c) Pri poštni vožnji, naj se blago vozi na navadnih poštnih vozéh ali po železnici, oskrbuje mejna colnija izhodne države izvozno odpravo blaga pod vezanim prestopom prehajočega. Zapira se mora pregledati ali ostaja ista pri posamnih kosih ter mejna izhodna colnija le to potrdi na vpovedi blaga namenjeni za mejno vhodno colnijo, udarivši na njo uradni pečat z besedami

„Svinčena } zapira od I. I. puščena,
„Pečatna }

tako da vsi poštni kosovi, kateri iz vezanega prestopa izhodne države vhajajo, k mejni vhodni colniji pod uradno zapiro in z uradno potrjeno vpovedjo pridejo in se z njo morajo na dotično notranjo colnijo odpustiti, ako se njih vvozna odprava po carinskih zakonih ne zvrši ondukaj. Colno-odpravne papirje mejne izhodne colnije ona tudi z blagom vred pošilja na mejno vhodno colnijo, katera jih v dokaz vhodne zglasitve odštemplja in po tem precej nazaj odpravi.

Enomislije je v tem, da se pri zloženih colnijah na železnici in sosebnost tam, kjer pošte neposrednje prehajajo v istih železnocestnih poštnih vozovih brez prenakladanja poštnih kosov, ter le-ti kosi, nekaj pod posamezno, nekaj pod prostorno zapiro dohajajo, oziroma dalje odpravljajo se, sme opustiti potrdba izhodne colnije o zapiri na vpovedih blaga namenjenih za mejno vhodno colnijo in da bode dovoljno, če izhodna colnija colno-odpravne papirje, brž ko pošta pride, vhodni colniji v vpogled in zarad odštempljanja vročí.

8. K §. 11 colnega dogovora.

Domemba o točkah omenjenih v §. 11 pridržuje se pogajanju med Avstrijo in meječimi nemškimi državami.

Colnijska odprava živine čez obojstransko mejo na železnicah prevažane naj se, kolikor bode koli mogoče, pospeši in olahkoti. Vršiti naj se tudi po noči, če se vožnja poprej napové in železnocestne uprave takó predložé, ako se to dá zediniti s popolnoma zanesljivo zvršbo službe.

9. K §. 13 colnega dogovora.

Po §. 13 colnega dogovora naj bodo na prestopu prepovedi gledé vvoza, izvoza in prevoza drugega pogodnika postavljene najmanj iste kazni, katerim so enakšni ali podobni prestopi lastnih davščinskih postav podvrženi.

V tem je bilo edinomislije, da se v tistih državah, v katerih se prestopi z policijskih oziror izdanih prepovedi vvoza, izvoza ali prevoza ne smatrajo

za prestoppe davščinskih postav, ne morejo uporabljati niti kazni, postavljene v obrano rečenih davščin, marveč da je uporabljati dotično kazensko postavo, kar pa ne brani preganjati storivca tudi po colni kazenski postavi, kadar je storil ob enem tudi colni prestoppek.

10. K §. 14 colnega dogovora.

Preiskovanje smejo nasvetovati na Avstro-Ogerskem finančna okrajna ravnateljstva, oziroma finančna ravnateljstva, in finančni nadzorniki (mejni nodzorniki) a na Nemskem glavni ali véliki uradi.

Obojostranska oblastva naj take nasvete pošiljajo eno drugemu, da se napravi, česar bode dalje treba.

11. K §. 21 colnega dogovora.

Poleg kazni je treba potirjavati tudi dohodke, katerim se je prestopnik umaknil, z dopustninami vred.

12. K §. 22 colnega dogovora.

Kar je v odstavku 3 §^a 20 ustanovljeno o tem, kdo nosi troške, veljá tudi za ustavljeno preiskavo, o čemer se tu govori.

K členu 11 pogodbe.

Edinomisljje vlada v tem, da je narodno ribarstvo izločeno od določil pričujoče pogodbe.

Izenačba pomorskih ladij in njih tovora v obojostranskih morskih pristaniščih, katera je izgovorjena, ne razširja se:

- a) na darila (premije), ki se dajejo za novonarejene pomorske ladje ali katera bi se dajala, na kolikor ta darila ne obstojé v oprostitvi od pristaniških ali colnih pristojbin ali v ponižanju takšnih pristojbin;
- b) na privilegije za tako imenovane Yachtclubs, ki so lastnina tretjih držav.

K členoma 16 in 18 pogodbe.

1. Odločbe v členu 16 in 18 zapopadene veljalo tudi za ta primer, kjer bi bilo prenakladanja treba za to, kjer imajo železnice različno kolesnico (kolejo). Če ravno se iste odločbe niso mogle razširiti tudi na drugo kako prenakladanje blaga po železnicah voženega, priznava se vendar, da kjer bi kraja, od kodar se blago naloženo vozi in kjer se ima raztovoriti, bila tako daleč narazen, da bi treba bilo prenakladanja, naj se ne izključi razšir ónih ugodnosti na take primere, kjer se blago pod dovoljnim nadgledom prenaklada.

2. Poštno blago, katero se na železnicah po ozemlji ene pogodbene države iz druge ali v drugo državo pogodnico prepeljuje, naj bo, ako se vozi v shrambah prav zaprtih in če se iz poštnih colniji pristopnih pisem vidi število, zapopadek ali vsebina in sirova teža posamnih kosov, oproščeno povedi (deklaracije) in pre-

gleda (revizije) tako v notranji deželi kakor na meji, in pa colnijske zapire na posamnih poštnih kosih tudi takrat, kadar se zavolj prehoda z ene na drugo železnico mora prenakladati.

Zastran reči, ki se pošiljajo s pošto okoliš prehajajočo, dopuščeno je tudi, da se ne pové zapopadek posamnih poštnih kosov.

3. V tem je bilo edinomislije da v drugem odstavku člena 18 in tu zgori pod 2. dogovorjeno oproščenje blaga po železnicah voženega in poštneega blaga od colnijskega pregleda ne brani zvršbe takega pregledovanja, kjer je bilo ovajeno, ali kjer je bil utrjen sum, da se namerja colni prestopok.

4. Colna odprava vzajemno po železnicah vožnega blaga naj se, kakor doslej, godí po določilih, ki so razvidna iz priloge C zvršitvenega zapisnika k pogodbi od 11. aprila 1865. Pri tem naj polakšice železnocestnega voženja, obstoječe med Avstro-Ogerskim in dotičnimi nemškimi državami, kolikor bi šle dalje nego omenjena določila, še dalje v veljavnosti ostanejo. Takisto naj tudi še dalje veljajo v prilogi D (zvršitveni zapisnik 1855) obseženi propisi o zapiri ladij.

K členu 19 pogodbe.

1. Kar se tiče obiskovanja trgov in semnje, dosešla se je domemba o formi izkaza, katerega morajo podložniki drugega pogodnika, hoteč biti deležni izrečene v prvem odstavku člena 19 ugodnosti, s sabo imeti, po tem, kar kaže priloga C. Izdajale bodo takšen izkaz gosposke tu doli pod 2 imenovane.

2. Tisti obrtniki, kateri hočejo na zemlji druge pogodbene države blaga nakupovati ali naročnikov za blago iskati, pripuščali se bodo k temu brez davščine na podlogi obrtnijskih izkaznic, ki jih izdajejo domače gosposke.

Te izkaznice naj se izdajó po obrazcu priloženem pod D.

Izdajó jih pa tiste gosposke, katerim je izdajanje potnih pisem po zdanjih pogodbah izročeno. Vsaki izmed pogodbenih držav je prihranjeno, da sme, če se ji zdí, zmerno pristojbino za izdatbo jemati.

Da se pomote in izopake odvrnejo in ubranijo, naj se izkaznice, po eni obliki za Nemčijo in za Avstro-Ogersko narejene, po formatu in barvi ločijo od potnih izkaznic (Passkarten), naj vsako leto drugo barvo imajo, naj bodo take velikosti, da se lahko v žepu s sabo nosijo, ter naj bodo v nadpisu tako kakor potne izkaznice previdene s štempljem, ki kaže grb in ime tiste države, v kateri je izkaznica bila izdana.

Obrtniki (trgovski potniki), imajoči izkaznico smejo s seboj jemati, samo vzorcev blaga (muštrov) in ne blaga. Za druge, na izkaznici neimenovane ljudi ne smejo poslov ni sklepati ni posredovati. Tudi smejo samo potujoč okoli po deželi iskati naročnikov ali nakupovati blaga. Vrh tega imajo dolžnost izpolnjevati propise v vsaki državi veljavne.

Do konca leta 1881 naj ostanejo v uporabi in veljavi izkaznice, kakoršne so bile doslej dogovorjene; do tiste dobe naj izkaznice potnikom, kakor doslej, dajó pravico, nakupljeno blago jemati s seboj v kraj, kamer je namenjeno. Od 1. januarja 1882 počensí pa nehá ta oblast, jemati s seboj nakupljeno blago.

K členu 20 pogodbe.

Oznamenila blaga ali ovojev njegovih, po tem fabriške in trgovske marke in pa vzorci ali muštri in modeli, katerih pravno obrano želé nemški pripadniki

doseči na Avstro-Ogerskem, naj se shranjajo tako pri Dunajski kakor tudi pri Budim-Peštanski trgovinski zbornici.

Ker se mora v nemškem cesarstvu po ondukajšnjih zakonih o vsakem patentu, ki se komu podeli, uradno oznanilo izdati, ustanavlja se, da, ko bi kateri pripadnik nemškega cesarstva na ondukaj patentiran predmet tudi na Avstro-Ogerskem pridobil privilegijo, na Nemškem tiskom izvršeni oglas dotičnega patenta, opisa in načrta takrat ne bode zakonit razlog ničnosti soper pravni obstanek isti predmed zadevajoče avstrijske ali ogerske privilegije, kadar se je uvetom postavnim primerjena prošnja za njo pri pristojnem oblastvu vložila v treh mesecih od tistega dne, katerega se je gori omenjeni oglas opravil. Ta dan se bode v tiskanicah nemških patentnih spisov na znanje dajal.

K členoma 21 in 22 pogodbe.

Pod konzuli se razumejo vsi, katerim so izročeni konzulski opravki.

Vsak izmed pogodnikov, čigar podložnikom je konzul drugega pogodnika po besedah člena 22 podelil obrambo in na pomoč bil, ima dolžnost, povrniti troške, ki so se nabrali iz tega, po istih vodilih, po katerih bi se to zgodilo za stran lastnih podložnikov od strani tiste države, katera je postavila konzula.

K členu 23 pogodbe.

Edinomisljije je bilo v tem, da pod colnijami, do katerih pošiljati uradnike v svrhu v 1. odstavku člena 23 omenjeno sta si pogodnika vzajemno pridržala pravico, niso obsežena tudi oblastva colne reči ravnajoča (na Avstro-Ogerskem: finančna deželna ravnateljstva in finančna ravnateljstva, na Nemškem: colna ravnateljstva), ampak, da se pod njimi razumejo samo okrajna oblastva (na Avstro-Ogerskem: finančna okrajna ravnateljstva, finančni nadzorniki, na Nemškem: glavni ali véliki uradi s podložnimi jim krajnimi colnimi oblastvi).

Takisto je vladalo soglasje tudi o tem, da se sicer izbor colnij druge colne okolije, kamor hoče poslati uradnike v svrhu, ki jo omenja pogodba, prepušča vsakej vladi, da je pa treba vselej poprej udeleženi vladi priznati osebo uradnika, katerega misli, in pa tiste colnije, kamor ga misli poslati.

K členu 26 pogodbe.

Pooblaščenca sta se dogovorila, da se ta zapisnik ima ob enem s pogodbo predložiti visokim pogodnikom in da se bodo, če se pritrudi pogodba, brez drugega pritrjevanja tudi v tem zapisniku stoječe izreke in domembe štele za odobrene.

Na to se je podpisal ta zapisnik v dveh izdatkih.

V Berlinu, dne 23. maja 1881.

(L. S.) **Grof A. Wolkenstein** s. r.

(L. S.) **Karel Henrik pl. Bötticher** s. r.

Priloga C.**O b r a z e c.**

I. I., kateri hoče s svojimi izdelki (pridelki) iti na semnje (v Avstro-Ogersko, nemško cesarstvo), izpričuje se z letem zarad njegovega izkaza pred pristojnimi gosposkami, da stanuje v I. in da je dolžan njegovemu obrtu primerjene postavne davke in davščine odpravljati.

Le-to izpričevalo veljá za mesecev.

(Kraj, datum, podpis in štempelj gosposke izdatnice.)

Osebni opis in pa podpis dotičnega obrtnika.

Priloga D.

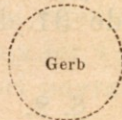
Obrazec.**Obrtna izkaznica**

za

trgovske potnike.

Na leto 18 . . .

Št. izkaznice . . .

Veljavna na Avstro-Ogerskem, v nemškem cesarstvu in na Luksemburškem.

Imetelj:

(Ime in priimek)

(Ime selišča), dne 18 . . .

(Oblastvo.)

Podpis.

Potrjuje se z le-tem, da imetelj te izkaznice

{ neko (fabriko ali trgovino) v pod firmo ima.
 { kot trgovski potnik stoji v službi firme v, katera ondukaj (fabriko
 ali trgovino, oznamenilo: katero) ima.

Bodoč da imetelj na račun te firme in poleg te $\frac{\text{firme}}{\text{firm}}$ namerja iskati naročnikov blaga in nakupovati blaga, potrjuje se dalje, da se za obrtovanje omenje $\frac{\text{ne}}{\text{nih}}$ $\frac{\text{firme}}{\text{firm}}$ v tukajšnji deželi zakonito obstoječe davščine opravljati imajo.**Oznamenilo imeteljeve osebe:**

Leta dobe: postava: lasje:

Posebna znamenja:

Podpis:

Opomnja. Pri dvojnatnih vrsticah vpisuje se v obrazec, kateri imej za to dovolj prostora, zgornja ali zdonja vrstica, kakor bode priležno razmerom posameznega slučaja.

Pristavek v opomin.

Imetelj te izkaznice sme samo in edino potujoč po deželi in samo na račun gori omenje $\frac{\text{ne}}{\text{nih}}$ $\frac{\text{firme}}{\text{firm}}$ naročnikov iskati in blaga nakupovati. S seboj sme imeti samo vzorce (muštre) od blaga, a ne blaga samega. Tudi mora izpolnjevati propise v vsaki državi veljavne.

Zgornja trgovinska pogodba s končnim zapisnikom in prilogama vred razglašuje se tu, ker sta va-njo privolili obe zbornici državnega zbora.

Na Dunaji, dne 29. junija 1881.

Taaffe s. r.

(Slovenisch.)

Dunajewski s. r.**Pino** s. r.

52

65.**Postava od 16. junija 1881,**

s katero se vladi daje oblast, zdaj veljajoča določila o priredbenem prometu z nemško carinsko (colno) okolijo do 31. dne decembra meseca 1881 najdalje v moči vzdržati.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Vladi se daje oblast, zdaj veljajoča določila o priredbenem prometu z nemško carinsko (colno) okolijo do 31. dne decembra meseca 1881 najdalje v moči vzdržati.

§. 2.

Ta postava pride v moč tist dan, katerega se razglasi, in zvršiti jo naroča se Mojemu skupnemu ministerstvu.

V Schönbrunnu, dne 16. junija 1881.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Ziemiałkowski s. r.

Falkenhayn s. r.

Pražák s. r.

Conrad s. r.

Welsersheimb s. r.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

66.**Ukaz skupnega ministerstva od 28. junija 1881,**

s katerim se na temelji postave od 16. junija 1881 (Drž. zak. št. 65) in dogovorno z vlado dežel ogerske krone zdaj veljajoča določila o priredbenem prometu z nemško carinsko okolijo do všttevno 31. dne decembra 1881 v moči vzdržavajo.

§. 1.

Zdaj veljajoča določila o priredbenem prometu z nemško carinsko (colno) okolijo naj se tudi dalje uporabljajo na blago, katero se do 31. decembra 1881 všttevno izvaža v priredbo ali obdelovanje in v propisanem roku vnovič vvaža.

§. 2.

V izvod tega načela izdajata istodobno ministerstvi za finance in trgovino vnovič dotična določila.

Na Dunaji, dne 28. junija 1881.

Taaffe s. r.

Ziemiałkowski s. r.

Falkenhayn s. r.

Pražák s. r.

Conrad s. r.

Welsersheimb s. r.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

67.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 28. junija 1881,

s katerim se na podlogi postave od 16. junija 1881 in po dogovoru z vlado dežel ogerske krone določila o blagu zarad priredbe ali predelovanja v nemško carinsko okolijo izvažanem veljajoča obnavljajo do vštverno 31. decembra 1881.

§. 1.

Tkanine domačega dela, ki se do vštverno 31. decembra 1881 izvažajo zarad písanja (tiskanja), barvanja ali beljenja ter v propisanem roku pisane, barvane ali ubeljene vnovič vvažajo, plačujejo pri povratku carino po teži, kakoršno imajo po priredbi, namreč:

a) pisane ali barvane tkanine	14 gld. v zlatu od 100 kilogr.
b) beljene tkanine	4 „ „ „ „ 100 „

§. 2.

Proste vvoznin pri vnovičnem vvozu ali povratku, ako se v priredbo do 31. decembra 1881 in ne pozneje izvažajo ter v propisanem roku vnovič vvažajo, bodo še dalje:

- tkanine domačega dela, ki se izvažajo za kako drugo v §. 1 ne imenovano podelovanje, ter podelane vnovič vvažajo;
- preja domačega dela, ki se zarad pranja, beljenja, barvanja, písanja (tiskanja), vezenja in tkanja izvažajo in po dokončanem delu nazaj v deželo pripravi; takisto tudi preja (s primesjo k temu potrebno) v napravo čipek (špic) in pasarskega blaga;
- vsakovrstni predmeti, ki se v popravo izvažajo in popravljeni vnovič vvažajo;
- drugo blago in predmeti domačega dela, ki se izvažajo, da bodo v mejnem okraji podelovani, ter se vnovič vvažajo, ne izpremenivši bitnega svojstva in v trgovanji navadnega imena.

Ní dopuščeno, izvažati na priredbo prejo za potkanje in ob enem za barvanje ali tiskanje iz nje narejenega tkanja, ali pa polst (klobučino).

§. 3.

Carinska ugodnost pri vnovičnem vvozu navezana je na te le uvete, namreč:

- da se zagotovi istovetnost izvažanih in nazaj vvažanih predmetov;
- da se pri izvozu izkaže domači izvor blaga podelavati se imajočega;
- da je pristojno carinsko oblastvo podelilo dovoljenje k prometu z carinsko ugodnostjo.

Obeh poslednjih uvetov ní potreba pri predmetih, ki se v popravo izvažajo in vnovič vvažajo, po tem gledé rokodelcev in ljudi za mezdo delajočih, kateri stanujejo po mejnem okraji ter navadno tvarino svojega dela (tudi prejo) in svoje orodje prek meje v svoje stanišče odnašajo, da bi domá delali, in podelavši jo nazaj donašajo, ako se dovoljno izkažejo ali so v tistem kraji sploh znani in če

Uveti carinske ugodnosti

po množini tvarine, in po znanih delovnih razmerih ni nikakoršne sumnje o tem, da tu gre samo in edino za rokodelsko ali domače podelovanje robe in ne za fabriško vršbo dela.

Kjer je navada, da faktorji razdelitev dela med delavce posredujejo ter vvoz in izvoz dotičnih poslatev oskrbujejo, postopati je z njimi kakor z delavci za mezdo.

§. 4.

Domači izvir. Pod prejo in tkanjem ali tkaninami domačega dela razumevajo se v sami avstro-ogerski carinski okoliji napredena preja in natkane tkanine, po tem taka preja in tkanina, ki se sicer sirova iz kake vnanje dežele vvaža ter se v avstro-ogerski carinski okoliji beli, barva ali tiska, in pozneje še zunaj nje kakó nadalje podelava.

Pri drugih robah in predmetih, ki se imenujejo pod §. 2, lit. d), naj se šteje da so domačega izvira, kadar je moči izkazati, da je največ na-nje uporabljenega dela bilo v domači deželi storjeno.

V izkaz domačega izvira služi v vseh slučajih potrdnica domačega izdelovalca, katera naj se vzklicuje na dan, tekočo ševilko in število strani poslovne knjige za priredbeni promet (§. 6), katero si piše; poleg tega je treba vsakemu kosu tkanine fabrikantov štampilj dobro pritrditi.

Blago, katerega domači izvir ni takó dokazan, naj se ne pripušča k priredbenemu prometu.

§. 5.

Dopustni list. Obrtnikom, gledé zanesljivosti katerih ni nikakega trdnega pomišljaja, naj pristojno carinsko oblastvo na čas do 31. dne decembra 1881 podeli dopustni list za izvoz svojih po fabriško ali z delavci mezdo dobivajočimi narejenih izdelkov (§. 4) pod zagotovilom carinske ugodnosti pri vnovičnem vvozu podelanega blaga.

V prošnji za ta dopustni list treba je povedati blago, ki se ima v podelovanje pošiljati, po imenu, kakoršno navadno imeva v trgovini, dalje fabriko prositeljevo, v kateri se blago izdeluje, kako in kje bode potrebno podelovati ga, dalje carinski urad (colnijo), oziroma carinske urade (§. 8), kateri bodo blago pri izvozu in vnovičnem vvozu odpravljali.

Kadar bi se želel daljši rok za vnovični vvoz predelanega blaga, nego je postavljen v §. 7, mora se v prošnji ta potreba z ozirom na način priredbe in daljavo vožnje dokazati.

Dajati dopustni list pristojno je carinsko oblastvo (§. 16) uradnega okraja, v katerem leži prositeljeva fabrika, ki izdeluje blago namenjeno v priredbo.

Ako je trdni obstanek prositeljeve fabrike znan ali izkazan ter ni nikakega osnovanega pomišljaja proti njegovi zanesljivosti, to naj carinsko oblastvo precej izdá dopustni list po priloženem obrazci, podaljšan rok po §. 7 dovoli ter pod eno priobči prepise carinskemu uradu, oziroma uradom, pri katerih ima blago v priredbo namenjeno izstopiti in predelano vnovič vstopiti. V vsakem slučaju treba je prositelju najdalje v 14 dnevih odlok podeliti. Več dopustnih listov naj se enemu fabrikantu podeljuje samo tedaj, kadar on blago za priredbeni promet izdeluje v več fabrikah, katere podstojé različnim carinskim oblastvom,

Doslej izdani dopustni listi v priredbeni promet veljajo do 31. decembra 1881 ter ni potreba nove prošnje.

Pravoreдно izdani dopustni listovi naj se komu nazaj vzamejo, če mu se dokaže carinska prikrata ali če je večkrat prigledne propise debelo zanemaril, zlasti če je zahteval carinsko ugodnost za blago nedomačega izvira ali če fabrikant poslovnih knjig o priredbenem prometu ni pisal ali če jih je pisal tako, da ne daje razvida o njegovem priredbenem prometu. Vendar preklic dopustnega lista vzvratno ne deluje na blago, katero je pod propisanim prigledom že izvoženo.

Ako se komu dopustni list nazaj vzame, ker mu se dokaže, da je carino (col) prikratil, njegov vzklie nima odložne moči, v drugih slučajih pa jo ima v toliko, v kolikor se zavaruje carina potarifna.

§. 6.

Obrtniki, ki so prejeli dovoljenje k priredbenemu prometu, podstojé nadzoru pristojnega carinskega oblastva, ter imajo za tega delj dolžnost, izkazovati svoje obrtovanje, po imenu dobavo, izvir in ocarinjenje (zacolanje) blaga, kakor tudi držati ali pisati za priredbeni promet poleg svojih rednih poslovnih knjig in v skladu z njimi posebne knjige, vpogled v katere mora se vsak čas dopustiti pristojnemu carinskemu oblastvu in tistim, katere ono pošlje.

Uradno nadziranje.

V teh knjigah je izkazovati pod zapored tekočimi številkami blago v priredbeni promet namenjeno po rodu, množini in teži, pri tkaninah še tudi po številu kosov in po meri na meter s pridodajanim dnem odhoda.

Carinsko oblastvo naj v primernih razdobjih pregleduje in preudarja, če se knjige o priredbenem prometu skladajo s potrdnicami domačega izvira (§. 12) blaga v priredbo izvažanega, ki jih pošiljajo carinski uradi, in če je razsežaj priredbenega prometa primerjen delnim napravam dotične fabrike.

§. 7.

Rok za vnovični vvoz s carinsko ugodnostjo blaga v priredbo izvažanega znaša tri mesece od dne izvozne odprave. Ako bi se vendar ta rok z ozirom na način priredbe in na trajanje vožnje zdel nedovoljen, sme pristojno carinsko oblastvo podeljujoč dopustni list za vse poslatve v naprej rok do šest mesecev najdalje odmeriti, kar ono sme izimkoma tudi pozneje za vsak slučaj posebej dovoliti. Ako se vnovični vvoz ne zgodi znotraj roka v to dopuščenega, dotičnik izgubi pravico do zagotovljene carinske ugodnosti.

Rokovi za vnovični vvoz podeljanega blaga.

§. 8.

Odprava izvažanega in vnovič vvažanega blaga in predmetov naj se praviloma vrši pri enem in istem carinskem uradu, bodi na meji ali na notranjem. Samo v takih slučajih, kjer bi vsled zemljepisne leže tistega obrtovališča, kjer se bode blago plemenitilo (prirejalo) — in z ozirom na kraj, kamor je podelano blago konečno namenjeno, znaten ovinek pri vnovičnem voženju blaga k odpravivšemu ga uradu bil neizbežen, dovoli pristojno carinsko oblastvo po prositeljevem predlogu, da blago vnovič vstopi pri drugem nego pri izvoznem uradu za-

Carinski uradi za vnovični vvoz

rad konečnega uradnega djanja. Za to dovolbo je prositi, predno blago namejneno v priredbo izstopi, izimkoma sme se to zgoditi tudi pozneje — vendar takó, da se prošnja podá in obrazloží štiri tedne, predno se blago nazaj pošlje.

Ali delovite poslatve katerega podelanega blaga smejo se vselej samo pri enem istem carinskem uradu vnovično vvažati.

§. 9.

Oznamenilo
istovetnosti.

Istovetnost v priredbo izvažane in vnovič vvažane preje in tkanine, kakor tudi drugih v podelovanje iz okolije in nazaj voženih predmetov treba je vselej zanesljivo zagotoviti, in to v prvi vrsti pri izvozu. Carinski urad naj določi trdno oznamenilo istovetnosti, oziraje se kolikor je moči na dotičnikove predloge.

Zavrnejo naj se taki predlogi stranek, ki očitno niso dovoljni v zagotovitev istovetnosti.

Pri tkaninah, ki se izvažajo zarad priredbe, naj se uporabljajo ali štemplji z odtiskom v barvi ali pa svinčeni pečati (plombe) z ozirom na način napovedanega postopka.

Barvenotiskovni štempelj v oznamenilo istovetnosti naj izražuje odpravni urad, mesec odprave in številko vpisnika v premičnih pismenih in cifrah. Barvilo naj se jemlje tako, da se udarjeni odtisk štemplja s podelovanjem ne izbriše.

Tkanine je treba oznamenjati na obeh koncéh vsakega kosa, a če se namerjajo razdeliti, na vseh delitvenih koncéh po meri prej napovedane razdelbe.

Razdelba na več nego štiri kosove ní dopuščena.

Pri preji, ki se ima prati, beliti, barvati, pisati in tkati, in pri drugem podelovanji pritrjati je praviloma plombe ali pečate. Kjer se doslej plomba v prigled istovetnosti ní pripenjala, sme carinsko oblastvo dovoliti, da se istovetnost zagotavlja z dotrdbo teže, ki jo ima preja, in s pridržkom pokusnih kosecev.

Takisto naj se postopa tudi pri preji (koneih ali nitih, šenilji) za čipke, gumbe iz koncev ali sukanea in kovinskih obročkov ali rink ali drugo pasar-sko blago.

Predmeti v popravo ali drugačno podelovanje pošiljanih naj se praviloma oznamenjano s pečati, plombami na protegnenih vrvciah ali na kak drug primeren način.

Rododelsko narejanje oblačil iz tkanja v lastno nošo obmejnim stanovalcem ní izloženo od priredbenega prometa, da si nazaj privažani predmet svojo podobo izpreminja, ako je carinskim uradom mogoče, z dovoljno pripažnjo, kakor na primer z oznako muštra ali opisom predmeta, kateri se hoče izvoziti v podelavo, spoznati mu istovetnost v blagu nazaj prinesenem.

§. 10.

Uradno postopanje v priredbenem prometu.

Predmeti, za katere se v priredbenem prometu zahteva carinska ugodnost, morajo se pri dotičnih uradih carinskih o izvozu in vnovičnem vvozu v vzklicem na dopustni list zglaševati in v pregled staviti.

§. 11.

Vpoved, ki jo je treba pri zglastitvi v dveh enako slovočih primerkih oddati, naj obseza:

Pri izvozu.

1. Množino (pri tkanini po številu kosov) in rod ali vrsto, kakor tudi čisto težo blaga v podelovanje namenjenega (tkanine, preje in drugih predmetov) tako pod tarifnim kakor tudi v trgovini navadnim imenom;

2. fabriko, v kateri se je blago namenjeno v priredbo izdelalo, število kosov istodobno podati se imajočih potrdnic o domačem izviru (§. 4) in pri tkanini fabriški štampelj;

3. način, kako, in kraj, kje se bode podelovalo;

4. urad, mimo katerega se ima izvažati;

5. dovoljeni rok za vnovični vvoz (§. 7);

6. katere vrste uradno oznamenilo, potrebno v izkaz istovetnosti se predlaga (§. 9);

7. urad, pri katerem se ima podelano blago z ugodnostjo carinsko vnovič vvažati (§. 5).

Ni dopuščeno, blago iz različnih tozemskih fabrik mešati v eni zglastitvi.

§. 12.

Na temelji vpovedi ukaže urada načelnik izvozno odpravo.

Kjer se priredbeni promet vrši samo na podlogi posebne dovolitve, treba je po opravljenem pregledu preudariti, če se vpoved in blago sklada z dopustnim listom.

Na to je po §. 4 poistiniti domači izvir blaga.

Potrdnice o domačem izviru blaga v podelovanje izvažanega naj carinski urad provideva s pripisom izvažane vrste, množine in teže, pri tkanini tudi števila kosov, na to shranjuje in vsako četrto leta pošilja tistemu carinskemu oblastvu, katero je izdalo dopustni list ter po §. 6 obrt dotičnega domačega izdelovalca nadzira.

Na to je potrditi izpravnost vpovedi ter ukazati, da se blago opravi z uradnim oznamenilom istovetnosti, kakor piše §. 9.

Pri tkaninah naj se na vpoved naudarja štampelj istovetnosti.

Ko se blago pod uradnim nadzorom pozavije, iznajde se za vsak poseben kos (*collo*) kosmata teža, ter ta teža z oznamenilom posebej zavitega kosa in pa številom in čisti teži va-nj spravljenih kosov tkanine ali druge robe v oba primerka vpovedi vpiše ter pristavi, da je uradna zapira opravljena. En primerek vpovedi (zapisnica) izroči se dotičniku, drugega si pridrži odpravni urad, če ima blago mimo njega vnovič vstopiti, a v drugem slučaju pošlje ga odpravni urad tistemu uradu, pri katerem se ima podelano blago po danem dovoljenji (§§. 5 in 8) vnovič vvažati.

V slučaji poslednjič omenjenem treba je uradu prepisek vpovedi kot prilogo v vpisnik pustiti.

Gledé pisanja vpisnika in nadaljšnjega izkazovanja odpravljanega blaga držati se je dozdanjega postopka.

Odpravlja je tkanino na izvozu naj carinski urad za trdno v čisto dene, kakšna je, namreč je li sirova, beljena, barvana ali pisana, ter naj — kakor najde — vpiše v oba primerka vpovedi.

§. 13.

Vnovični vvoz podelanega blaga s carinsko ugodnostjo zglaševati je na temelji zapisnice, izdane pri izvozni odpravi.

Ní dopuščeno, mešati v eno takega blaga, katero se odnaša na različne zapisnice. Nasproti sme se blago v eni zapisnici obseženo v posameznih oddelih — oddel za oddelom — nazaj pošiljati in v tem slučaju naj se na zapisnici odpisuje, kakor mu je primerno.

Predno carinski urad blago odpravi, mora ves oddelek zvagati, da mu zvé za čisto težo, ter pregledati oznamenilo vseh kosov, da se uveri o istovetnosti blaga.

Ako istovetnost blaga ní zagotovljena, bodi izločeno od carinske ugodnosti.

§. 14.

Zarad razločkov v teži, ki se zapazijo pri preji in tkanini po podelovanji v odpravo za vnovični vvoz prineseni, naj se nikaka davščina ne pobira, če je isto število kosov ter se najde oznamenilo istovetnosti pri vsakem posameznem kosu na obeh koncéh. Ako je tkanina bila v povezenje poslana, ter je tvarina v to delo potrebna bila pridjana, ne pobira se pri odpravi za vnovični vvoz nikaka davščina, če teža povezene tkanine ne presega teže nepovezene tkanine in pa tvarine v povezenje pridodane. Ako je vezec to tvarino sam dal, pobira se pri vnovičnem vvozu prevezene tkanine vvoznina po tarifnem postavku za tvarino vezenja od tega, kolikor je tkanina po vezenji težja.

Pri manjih razlikah v teži naj se nič davščine ne pobira, a kjer se je kaj pobira, naj se godí po veljavni carinski tarifi.

§. 15.

Pri drugem v §. 14 ne imenovanem blagu bode se na razlike v teži, ki postanejo po popravi ali priredbi blaga, ožirati takó, da se od manjih razlik ne opravlja nič davščine, a pri znatnejši da se plača carina samo po tarifnem postavku tiste tvarine, ki se je potrošila pri popravi ali priredbi, vendar vselej pod tem uvetom, da se popravljeni, oziroma obnovljeni deli v popravo izvoženega predmeta vvažajo istodobno ali skup z glavnim predmetom, h kateremu spadajo.

§. 16.

Zvanje, podeljevati dopust priredbenega prometa in dovolitev s tem združenih, in pa vršiti uradni nadzor (§. 6), imajo finančno-okrajna oblastva (finančni in mejni nadzorniki) tistega okraja, v katerem biva prositeljeva fabrika (§. 5).

Pri vnovičnem vvozu.

Razločki teže.

Uradne pravice carinskih oblastev in uradov.

V carinsko odpravo v priredbenem prehodu blaga pooblaščenim so (po meri priobčevanih jim od carinskega oblastva dopustnih listov) tisti carinski uradi (tiste colnije), kateri imajo sploh oblast tiste vrste blago pri vvoznem ocarinjevanji odpravljati.

§. 17.

Ako kdo prestopi ta določila, vzame mu se, kolikor slučaj takó nanese ^{Prestopi in kazni.} (§. 5), dopustni list, ter se z njim postopa, kakor pišejo občni in carinski zakoni kazenski.

§. 18.

V oziru na priredbo blaga po avstro-ogerski carinski okoliji, po tem v oziru na formalnosti in kontrole za mali obmejni promet rokodelcev, namezdnikov itd., omenjen v §. 3, ostanejo v veljavnosti dozdanji propisi.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

